

13 ਅਕਤੂਬਰ 2024

ਪਿੰਡੇਕੁਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 21ਵਾਂ ਐਤਵਾਰ

ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ।

ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ 35 ਆਇਤਾਂ 3 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 10 ਤੀਕ

ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ 66 ਆਇਤਾਂ 1 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 20 ਤੀਕ

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਅਧਿਆਇ 16 ਆਇਤਾਂ 25 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 34 ਤੀਕ

ਮਰਕੁਸ ਅਧਿਆਇ 10 ਆਇਤਾਂ 46 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 52 ਤੀਕ

ਮੁੱਖ ਆਇਤ: ਮਰਕੁਸ ਅਧਿਆਇ 10 ਆਇਤ 52 - "ਜਾਹ, ਤੇਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਬਚਾਇਆ।"

ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਅਜੀਜ਼ੇ, ਅੱਜ ਅਸੀਂ "ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਹੈ" ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮਨਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਮਸੀਹੀ ਸਫ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਇਹ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ – ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਫ਼ਰ ਨੂੰ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ, ਅਸੀਂ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਪਾਠਾਂ ਤੋਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਸਾਯਾਹ, ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ, ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਪਾਠਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇੱਕ ਸੇਖੇ ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਵੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ. ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ (ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ 35 ਆਇਤਾਂ 3 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 10 ਤੀਕ)

ਯਸਾਯਾਹ 35 ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ – ਇਹ ਗਾਉਣ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਸੀਯੋਨ ਵਿੱਚ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ। ਨਬੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਬਦੇ ਗੋਡਿਆਂ ਨੂੰ ਸਥਿਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਸਾਡੀ ਤਾਕਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਔਕੜਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਜਾੜ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਕ ਮੌਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੀਵਨ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੇਸਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਿਹਤ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਪਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਵਧਦੀ ਚਲੀ ਗਈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਭਾਈਚਾਰਾ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ, ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਅਤੇ ਬਾਇਬਲ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਿਆਂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਉਸ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੱਥ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਏ। ਉਸਨੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਖਿੜ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਦੇ ਇਸ ਸਫ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ, ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਤਾਹਿਤ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜਾ ਵਿਚਾਰ. ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਧਿਆਇ 66 ਆਇਤਾਂ 1 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 20 ਤੀਕ)

ਜ਼ਬੂਰ 66 ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਰਾਧਨਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, "ਹੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਲਲਕਾਰੋ; ਉਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਭਜਨ ਕੀਰਤਨ ਕਰੋ, ਉਹ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰੋ।" ਇਹ ਜ਼ਬੂਰ ਸਾਡੀ

ਨਿਹਚਾ ਦੀ ਸਫ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਰਾਧਨਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਨੂੰ ਅਰਾਧਨਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸਫ਼ਰ ਲਈ ਤਾਕਤ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੀ ਸਫ਼ਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਅਰਾਧਨਾ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦਾ ਜਸ਼ਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਅਰਾਧਨਾ ਕਈ ਰੂਪ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਗੀਤ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਅਰਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੀਜਾ ਵਿਚਾਰ. ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਅਧਿਆਇ 16 ਆਇਤਾਂ 25 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 34 ਤੀਕ)

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 16 ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਗਾ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਖੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਭਜਨ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਭੁਚਾਲ ਜੇਲ੍ਹ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਘਟਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਡੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ, ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ਦੇ ਅਰਚਰਜ ਭਰੇ ਬਚਾਓ ਤੋਂ ਜੇਲ੍ਹਰ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, " ਹੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖੇ, ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵਾਂ?" ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹਰ ਦੇ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਕਸਰ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਜੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਇਹ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਨਾ ਟੁੱਟਣ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਰਾਹ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਕਈ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ - ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਡਰ, ਸ਼ੱਕ, ਜਾਂ ਪਾਪ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੌਲੁਸ ਅਤੇ ਸੀਲਾਸ ਵਾਂਗ, ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਚੌਥਾ ਵਿਚਾਰ. ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਵੇਖਦਾ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ ਅਧਿਆਇ 10 ਆਇਤਾਂ 46 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 52 ਤੀਕ)

ਸਾਡੀ ਅੱਜ ਦੀ ਮੁੱਖ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਬਰਤਿਮਈ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹਾ ਭਿਖਾਰੀ ਜੋ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭੀੜ ਦੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਦਇਆ ਲਈ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਬਸਤੂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਬਰਤਿਮਈ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, "ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਜੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਕਰਾਂ? ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮੈਂ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਜਾਵਾਂ! ਯਿਸੂ ਉਹ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਾਹ, ਤੇਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਅਤੇ ਓਵੇਂ ਉਹ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਇਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੇਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਰਤਿਮਈ, ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ - ਯਾਨੀ ਮਸੀਹ, ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ। ਉਸਦੀ ਨਿਹਚਾ ਉਸਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਸੱਦਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ, ਸਗੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਬਰਤਿਮਈ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਰ

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਡੀ ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਾਡੀ ਅਰਾਧਨਾ, ਸਾਡੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਨਿਗਾਹ ਹੈ। ਅੱਜ

ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਾਠਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਮੇਧ ਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਡੂੰਘਿਆਈ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੀਏ, ਦਿਲੋਂ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰੀਏ, ਆਪਣੀ ਨਿਹਚਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਇਸ ਸਫ਼ਰ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਯਾਦ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ: “ਜਾਹ, ਤੇਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।”

ਆਓ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀਏ

ਹੇ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ, ਅਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਦਾਤ ਦੇਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਜੀਵਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਛਾਂਹ ਚੱਲਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ, ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਸਾਡੀ ਅਰਾਧਨਾ ਸਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆਵੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇ। ਸਾਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਹ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮਾਂਗਦੇ ਹਾਂ। ਅਮੀਨ।